

Uit een brief van de Zalige Edward Poppe (†1924)*

‘Vuur ben Ik komen brengen....(Luc.12,49).
Mocht dat alles verslindende vuur van Jezus’ Hart
het onze winnen, het doen gloeien, het verteren!
Mocht die goddelijke vlam
al onze daden en gebeden
in het licht en de gloed der liefde stellen!
Mocht ‘liefde’ de naam en de kracht zijn
van alles wat we verzinnen en beginnen!
De liefde zij mijn ‘nieuwe naam’, en ook de uwe.
‘God is liefde’(1 Joh. 4,16).

Wanneer zullen we dankbaar zijn
en in blijde offergeest mogen nazeggen:
Waarlijk, ook ik ben liefde.
Mijn leven is liefde, want
‘leven is voor mij Christus’(Fil. 1,21).
Want Christus, de levende liefde,
leeft en heerst in mij...
Wij zijn kinderen van de liefde!
Uit Gods liefde zijn we geboren,
met Gods liefde gevoed,
door Gods liefde verlicht en geleid,
voor Gods liefde levend strijdend.
‘De liefde van Christus laat ons geen rust;
want die liefde is in ons hart uitgestort
door zijn Geest,
die in ons woont. (2 Kor. 5,14 ; Rom. 5,5).

Wanneer zullen wij
zo wezenlijk op Hem gelijken
en zo inwendig vol van Hem zijn,
dat zij die ons zien
en zij die ons horen,
Hem in ons herkennen
en geraakt worden tot leven?
Wanneer zal de liefde en de geest van Jezus
ons zo herscheppen,
dat Hij in ons zal zijn
als een krachtige,
alom uitstralende vernieuwing van de ziel?

* Edward Poppe, derde brief (Moerzeke 1921) (*bij Luc. 12, 49-53*)